

**PSIHOLOGIA STĂRILOR AMPLIFICATE
ALE CONȘTIINȚEI**

**METODE NESTANDARDIZATE
ÎN PSIHOLOGIA
POSTCONVENȚIONALĂ**

**Această lucrare este editată sub egida
ACADEMIA OAMENILOR DE ȘTIINȚĂ DIN ROMÂNIA
Str. Ilfov, Nr. 3, Sector 5, București**

ALIODOR MANOLEA

**PSIHOLOGIA STĂRILOR AMPLIFICATE
ALE CONȘTIINȚEI**

**METODE NESTANDARDIZATE
ÎN PSIHOLOGIA
POSTCONVENȚIONALĂ**

EDITURA UNIVERSITARĂ

Referenți științifici: Prof. univ. dr. Irina Holdevici
Prof. univ. dr. Ilie P. Vasilescu

Redactor: Gheorghe Iovan
Tehnoredactor: Ameluța Vișan
Concept grafică copertă: Ștefan Trifan

Editură recunoscută de Consiliul Național al Cercetării Științifice (C.N.C.S.) și inclusă de Consiliul Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare (C.N.A.T.D.C.U.) în categoria editurilor de prestigiu recunoscut.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

MANOLEA, ALIODOR

Psihologia stărilor amplificate ale conștiinței : / Aliodor
Manolea. - București : Editura Universitară, 2022

4 vol.

ISBN 978-606-28-1433-5

Vol. 3 : Metode nestandardizate în psihologia postconvențională. - 2022. - Conține bibliografie. - ISBN 978-606-28-1441-0

159.9

DOI: (Digital Object Identifier): 10.5682/9786062814410

© Toate drepturile asupra acestei lucrări sunt rezervate, nicio parte din această lucrare nu poate fi copiată fără acordul Editurii Universitare

Copyright © 2022
Editura Universitară
Editor: Vasile Muscalu
B-dul. N. Bălcescu nr. 27-33, Sector 1, București
Tel.: 021.315.32.47
www.editurauniversitara.ro
e-mail: redactia@editurauniversitara.ro

Distribuție: tel.: 021.315.32.47 / 0745 200 718/ 0745 200 357
comenzi@editurauniversitara.ro
www.editurauniversitara.ro

CUVÂNT ÎNAINTE

Cartea de față se constituie un adevărat instrument de inițiere în înțelegerea și utilizarea stărilor amplificate ale conștiinței pentru optimizarea performanței individuale, pentru atingerea și valorificarea potențialului ființei umane, în final, pentru înțelegerea și îndeplinirea scopului ce ne definește existența.

În stări amplificate ale conștiinței, mintea conștientă este permisivă în ceea ce privește comunicarea cu subconștientul iar în această carte se și arată cum acea parte ascunsă a minții noastre este adusă la suprafață și se poate exprima.

Autorul descrie și aparatul teoretic care se bazează tehnicile psihoterapeutice pe care le și folosește în practica personală: conflicte intrapsihice, condiționare/ de condiționare în stări amplificate ale conștiinței, factori inițiali declanșatori.

Autorul propune în premieră și o metodă de realizare a unui diagnostic prezumtiv în psihologia clinică post convențională folosind stările amplificate ale conștiinței.

Aliodor Manolea este un eminent cercetător al domeniului și, în același timp, un adevărat profesor, care deține toate abilitățile necesare transmiterii cunoștințelor către noile generații mai orientate către concretul imediat. Deținând o bogată experiență în practicarea psihoterapiilor bazate pe stările amplificate ale conștiinței, autorul reușește să facă domeniul mai accesibil, mai comprehensibil celor care îl studiază ca parte a pregătirii profesionale dar și celor care manifestă curiozitate și dorință de evoluție spirituală, dovedindu-se un inițiator în domeniu.

Prof. univ. dr. Irina Holdevici

NOTA AUTORULUI

În prezent, în cadrul general al psihologiei se manifestă ceea ce s-a definit a fi psihologia postconvențională. Sunt deschise noi perspective și sunt redescoperite adevăruri fundamentale. Ființa umană este privită holistic iar psihoterapia se adaptează noilor curente privind echilibrarea psihoemoțională și somatică, de relaționare, de comunicare, de comportament și acțiune. Folosind stările amplificate ale conștiinței, psihoterapeuții pot beneficia de un aparat teoretic amplu și tehnici deosebit de eficiente.

În anexe sunt unele materiale cu rol documentar ce sunt prezentate în forma inițială gândită și publicată de autor precum și sursele bibliografice originale ce sunt indicate în mod expres.

În prezenta lucrare contribuțiile în calitate de coautori la protocoalele de lucru pentru Psihodiagnostic prezumptiv în psihologia clinică folosind stările amplificate ale conștiinței sunt realizate de:

Șchiopu (Mitiloagă) Alexandra-Maria, Manea (Dincă) Iuliana Andreea și Minoiu (Necula) Cristina Aurelia-Protocoalele-Tulburările de neurodezvoltare și Tulburările disociative.

Nechifor Mirela-Daniela, Ciceo Alexandru, Rusu Vlad Risvan - Protocolul -Tulburările din spectrul schizofreniei și alte tulburări psihotice.

Andrei (Negoiță) Liliana Dorina, Bețivu Violeta Georgiana, Neacșu (Stăncescu-Neacșu) Veronica Maria-Protocoalele - Tulburările depresive și Disforia de gen.

Bucur Mihaela - Protocoalele - Tulburările Anxioase, Tulburările de mișcare induse de medicamente și alte efecte adverse ale medicamentelor.

Mincă Irina Lucia, Vintilă (Mincu) Daniela Maria și Trifu (Mohai) Gabriela - Protocoalele - Tulburările de neurodezvoltare și Tulburările disociative.

Enea Ramona, Livadariu Denisa, Moraru Andrei Cristian, P'duraru Adela Luciana - Protocoalele - Tulburările asociate traumei și factorilor de stres și Tulburările de comportament disruptiv, de control al impulsurilor și de conduită.

Baciu Dorina-Maria, Bondocu Luminița-Valentina și Aerinei (Drilea) Roxana - Protocolul - Alte afecțiuni care pot justifica abordarea clinică.

Dumitrescu (Hayat) Anca Oana, Ristea Adela Niculina, Manole Mariana - Protocolul - Tulburarea cu simptome somatice și tulburările înrudite.

Enciu (Dinu) Violeta Andreea, Badaluta Osaci Laszlo Ioana, Maris Maria Ionela, Isac Ela - Protoacoalele - Tulburările de comportament alimentar și Tulburările parafilice.

Proteasa (Cosma) Elena - Protoacoalele - Tulburările de personalitate și Disfuncțiile sexuale.

Votrandos Denice, Petrișor Alexandra Mimi, Alexandru Rareș - Protocolul - Tulburări Neurocognitive.

Frigioiu (Ciucur) Ștefania, Oltu (Gae) Ramona, Constantin Adriana-Georgiana și Obeadă (Boțan) Delia-Iuliana - Protocolul - Tulburările ciclului somn-veghe.

Andreescu Camelia, Mîndreanu(Bertholet) Mihaela Daniela, Purcărescu(Milea) Carmen-Aida și Zbranca(Boiangiu) Veronica Adina - Protocolul - Tulburările legate de consumul de substanțe și dependențe.

CUPRINS

Cuvânt înainte	5
Nota autorului	7
Metode nestandardizate folosite în psihologia postconvențională	11
Psihologia postconvențională	11
Tehnici neconvenționale	16
Tehnici ideomotoare	26
Tehnici ideomotorii	33
Scrisul automat	33
Testarea musculară (kinesiologia aplicată)	36
Condiții de realizare a testării musculare	39
Tehnica REVERSE	41
Percepția subliminală	41
Condiționarea psihosomatică	53
Protocoale de lucru pentru diagnostic prezumtiv folosind stările amplificate ale conștiinței	88
Tehnici spirituale	171
Deprivarea senzorială	189
Metode și instrumente simple de deprivare senzorială	191
Tulburări somatosenzoriale	194
Fenomenul déjà vu	196
Efecte ale deprivării senzoriale	203
Terapia stimulatorie în mediu restricționat	204
Bibliografie	211

Anexa 1. Conexiuni între fizica cuantică și psihologie	215
Anexa 2. Evidențierea modului de acțiune al Quantum Deep Psychotherapy QDP	219
Anexa 3. Evidențierea experimentală a modului psihocuantic de acțiune psihoterapeutică QDP	224
Anexa 4. Real or imagined. The Swan. Hypnotherapy by Bob Burns	240
Anexa 5. Semnalizarea ideodinamică a capului, mâinilor și brațelor	244

Metode nestandardizate folosite în psihologia postconvențională

Psihologia postconvențională

Până la dezvoltarea psihologiei transpersonale, teoriile și cercetările psihologice occidentale erau focusate pe studiul evoluției personalității, de la nivelurile primare, până la self-actualization (împlinirea Sinelui), care se credea că este ultimul nivel de evoluție.

Teoriile convenționale includ teoriile lui Piaget, Freud, Eriksson, Kohlberg și alții.

**Jean William Fritz
Piaget (1896-1980)**

**Sigismund Schlomo
Freud (1856-1939)**

**Lawrence Kohlberg
(1927-1987)**

**Erik Erikson
(1902-1994)**

Din anii '80 au început să se consolideze teorii ale evoluției psihologice bazate pe cercetări ce includ persoane din comunitățile nonduale, sau oameni simpli care au trăit experiențe mistice/extatice și care le-au integrat.

Aceste teorii se numesc post-convenționale și descriu evoluția trans-personală, după ce etapa de self-actualization s-a permanentizat.

Cercetători ai psihologiei post-convenționale sunt Keegan, Loevinger, Wilber, Cowan, Washburn, Wade, Grof, Torbert, Joiner etc, care oferă cea mai completă descriere a etapelor bazată pe date experiențiale.

Robert Kegan (born-1946)
Harvard Graduate School of Education
The Evolving Self (1982)

Jane Loevinger Weissman
(1918–2008) Washington University
Paradigms of Personality (1987)

Kenneth Earl Wilber II (born 1949)
Integral Institute
The Spectrum of Consciousness (1977)

Nelson Cowan (born-1951)
University of Missouri
*The magical number 4 in short-term
memory: A reconsideration of mental
storage capacity (2001)*

Margaret Floy Washburn (1871-1939)
National Academy of Sciences
*The Animal
Mind (1908)*

Nicholas J. Wade (born 1942)
University of Dundee
Psychologists in Word and Image (1995)

Stanislav Grof (born-1931)
Esalen Institute, California
*Holotropic Breathwork: A New Approach
to Self-Exploration and Therapy (2010)*

Bill Torbert Boston College
*Action Inquiry: The Secret of Timely and
Transforming Leadership (2004)*

Thomas Joiner (born 1965)
Florida State University
Why People Die By Suicide (2005)

Tehnici neconvenționale

Tehnicile neconvenționale sunt utilizabile atunci când psihoterapeutul abordează cazuri mai complexe, situație în care nu este posibilă încă încadrarea tulburării psihice care se manifestă la client, într-o categorie foarte bine definită, adică atunci când există incertitudine cu privire la simptome, cauze ale comportamentului etc.

Poate că este mai potrivit să se înceapă psihodiagnoza cu metode neconvenționale care sunt un tip de metode nestandardizate ca și cele proiective.

Scopul aplicării acestui tip de metode este orientarea psihologului în câmpul extins al posibilelor arii (axe) psihodiagnostice.

Tehnici ideomotoare

Răspunsul ideomotor/ reflexul ideomotor

Este un concept folosit în hipnoză și cercetarea psihologică.

Denumirea derivă din **ideo** (idee sau imagine mentală) și **motor** (acțiune musculară).

De regulă, se folosește atunci când prin gând sau o imagine mentală, produce o reacție musculară, aparent reflexivă, aflată de obicei sub nivelul de percepere al subiectului.

Răspunsul ideomotor / reflexul ideomotor se mai folosește și ca descriere a tuturor reacțiilor corporale cauzate într-o manieră similară de anumite idei, cum ar fi salivarea ce are loc, când ne imaginăm că mușcăm dintr-o țămâie, acesta este un răspuns secretor.

Efectul ideomotor este un fenomen psihologic în cadrul căruia subiectul execută anumite mișcări, în mod inconștient.

Așa cum se întâmplă în cazul răspunsurilor reflexe la durere, corpul poate reacționa inconștient la anumite idei, fără ca persoana să intervină în mod conștient în acea acțiune. De exemplu, lacrimile sunt produse în mod inconștient de către corp, drept răspuns la stările de tristețe.

Instanțele psihicului uman

Conștientul

Conștiința, spre deosebire de obiectele și fenomenele naturii materiale înconjurătoare, nu poate fi studiată cu mijloacele clasice ale științei. A înțelege conștiința înseamnă, în primul rând, a explica de ce avem conștiință.

Se admite că acțiunile ființelor inferioare sunt inconștiente.

Nu există nici o dovadă clară în acest sens, pentru că exteriorizarea aspectului conștient implică o comunicare evoluată.

Conștiința este un fenomen specific deoarece omul este conștient că el este conștient, că simte, că are putere personală asupra propriilor sale acțiuni.

John Hurrell Crook (1930-2011)
The Western Chan Fellowship
The Evolution of Human Consciousness. Oxford University Press (1980)

Conștiința a apărut pe fundalul unui simț dezvoltat al identității personale determinat de activitatea complexă a ființei care folosește unelte și trebuie să știe ce este al ei, cum, de ce, cu ce perspective acționează.

Omul are conștiință pentru că se preocupă el însuși de integrarea sa socială, astfel încât, imaginea privilegiată a sinelui este un model a ceea ce poate fi altă persoană.

Dictonul antic
Cunoaște-te pe tine însuși (grec: **Gnothi seauton!**, lat: **Nosce te ipsum!**) este un îndemn la a face conștientă (a con-

știentiza) o acțiune, care este realizată în mod natural și inconștient de către om.

Cunoașterea propriei persoane poate prezice, sau chiar controla, dorințele și acțiunile altora.

Se poate înțelege conștiința, dacă se admite că ea a apărut atunci când simularea de către creier a lumii înconjurătoare a devenit atât de completă, încât a inclus și un model al conștiinței însăși.

În psihologie și neuroștiință, percepția, ca și conștientizarea obiectului percepției, au același conținut informațional.

A percepe ceva înseamnă și a avea cunoștință despre obiectul supus cunoașterii senzoriale.

Dacă informația senzorială ajunge la creier și este procesată, dar nu este percepută, în termenii psihologiei clasice, se poate spune că nu există nicio percepție la nivel conștient, dar că există la nivel subliminal.

Sistemul perceptual se referă la rețelele neuronale și la ariile cerebrale implicate în procesarea senzorială și elaborarea conținutului percepției.

Este posibil ca informația senzorială să fie procesată de către acest „sistem perceptual” fără a fi percepută, deci fără a genera o percepție.

Percepția devine conștientă, atunci când mesajele trimise spre creier de către simțurile noastre, depășesc un anumit nivel al impulsurilor (electrice, chimice etc.) care codifică acele mesaje.

Astfel că putem spune că nu există conștientizare fără percepție, după cum nu există nici percepție fără conștientizare.

Primul nivel de conștientizare se poate considera structurat în percepția sine-ului corporal, prin percepția de semnale senzoriale vizuale, olfactive, tactile, gustative, gustative, kinestezice și auditive.

Necunoașterea fenomenului rezultă și din faptul că nu există o teorie completă și cu coerență internă despre funcționarea și transformarea capacității de conștientizare.

Conștiința de sine scapă percepției comune, iar experimentarea acestui fapt nu este posibil să fie evidențiată prin intermediul vreunei aparaturi (gen electroencefalografie, scanare cu tomograful etc.), care să arate un suport material al conștiinței.

Capacitatea de a fi conștient poate fi concepută ca fiind un rezultat al conlucrării tuturor sistemelor care alcătuiesc ființa umană.